

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή της Elisabetta Righini κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 16 Απριλίου 2004

(Υπόθεση T-145/04)

(2004/C 179/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Elisabetta Righini, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Eric Boigelot, άσκησε στις 16 Απριλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί κατατάξεως της προσφεύγουσας, κατά την πρόσληψή της, στον βαθμό Α7-3, είτε ως έκτακτης υπαλλήλου είτε ως δόκιμης υπαλλήλου, οι οποίες της γνωστοποιήθηκαν στις 27 Μαΐου 2003 και στις 30 Ιουνίου 2003,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά την κατάταξή της στον βαθμό Α7, τρίτο κλιμάκιο, κατά τον διορισμό της ως δόκιμης υπαλλήλου στις 21 Μαΐου 2003.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- την παράβαση του άρθρου 31 παράγραφος 2 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων,
- την παράβαση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 1983, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1996, για τον καθορισμό των κριτηρίων διορισμού σε βαθμό και κατατάξεως σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων και των υπαλλήλων,
- την παραβίαση ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου, όπως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, του σεβασμού της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του καθήκοντος αρωγής, καθώς και των αρχών που επιβάλλουν στην ΑΔΑ την υποχρέωση να εκδίδει μόνον επαρκώς αιτιολογημένες και μη ενέχουσες πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αποφάσεις.

Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τόσο τα εξαιρετικά προσόντα της όσο και η φύση της επίμαχης θέσεως εργασίας, που απαιτούσε την πρόσληψη υποψηφίου με ιδιαίτερα προσόντα, δικαιολογούν την κατάταξή της στον βαθμό Α6.

Προσφυγή της TQ3 Travel Solutions κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Απριλίου 2004

(Υπόθεση T-148/04)

(2004/C 179/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η TQ3 Travel Solutions, με έδρα το Mechelen (Βέλγιο) εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Rusen Erges και Kim Möric, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Απριλίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 24 Φεβρουαρίου 2004 απόφαση της Επιτροπής, με την οποία γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η απόρριψη της προσφοράς της για την παρτίδα 1 (Βρυξελλών) της συμβάσεως αριθ. ADMIN/D1/PR/2003/131,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία η παρτίδα 1 ανατέθηκε στην εταιρεία Carlson Wagonlit Travels και η οποία γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με την από 16 Μαρτίου 2004 επιστολή της Επιτροπής,
- να αναγνωρίσει ότι η διαπραχθείσα από την Επιτροπή πλημμέλεια συνιστά πταίσμα το οποίο στοιχειοθετεί ευθύνη της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποτιμήσει τη ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Κατόπιν κλειστού διαγωνισμού εκτιμήσεως προσφορών που προκηρύχθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2003 για «υπηρεσίες ταξιδιωτικού πρακτορείου»⁽¹⁾ και της διαδικασίας αναθέσεως της συμβάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να μη αναθέσει τη σύμβαση στην προσφεύγουσα, αλλά στην εταιρεία Carlson Wagonlit Travels.

Κατά των αποφάσεων αυτών η προσφεύγουσα προβάλλει δύο ταυτόσημους λόγους, περί κατάφωρης πλάνης στην οποία υπέπεσε κατά την αξιολόγηση των προσφορών αυτών η Επιτροπή.

Με τον πρώτο της λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η προσφορά της εταιρείας Carlson Wagonlit Travels δεν ήταν υπερβολικά χαμηλή· επικαλείται περαιτέρω ότι παρανόμως δεν τηρήθηκε η υποχρέωση την οποία επιβάλλει το άρθρο 146 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002⁽²⁾, που επιβάλλει στο ευρωπαϊκό όργανο να ζητεί τις προσηκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά την κατάφωρη πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση της ποιοτικής αξίας των προσφορών, απονέμοντας στην προσφορά της Carlson Wagonlit Travels την υψηλότερη βαθμολογία για την ποιότητα των προτεινομένων υπηρεσιών, ενώ η προσφορά αυτή δεν εξασφάλιζε επαρκή ποιότητα για τις υπηρεσίες τις οποίες αφορούσε.

(¹) Προκήρυξη αριθ. ADMIN/D1/PR/2003/131(EE S 143).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357 2002, σ. 1).

Προσφυγή της GRAFTECH INTERNATIONAL LTD. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Απριλίου 2004

(Υπόθεση T-152/04)

(2004/C 179/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η GRAFTECH INTERNATIONAL LTD., με έδρα το Wilmington, Delaware, ΗΠΑ, εκπροσωπούμενη από τους K.P.E. Lasok QC και Brian Hartnett, Barristers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Απριλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- επικουρικό, να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατ' άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, έτσι ώστε το επιτόκιο 8,04 % να εφαρμοστεί από τις 30 Σεπτεμβρίου 2003, ή να μειώσει το επιτόκιο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής αποτελεί απόφαση της Επιτροπής που περιεχόταν σε επιστολή της 17ης Φεβρουαρίου 2004, με την οποία η Επιτροπή απαίτησε από την προσφεύγουσα να καταβάλει τόκους υπερμερίας επί ενός ποσού που είχε επιβληθεί με την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2001 (¹) με επιτόκιο 8,04 % αντί 6,04 %.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρανόμως επέβαλε το υψηλότερο από τα δύο επιτόκια. Κατά την προσφεύγουσα, η προθεσμία για την καταβολή του ποσού ή για τη σύσταση ικανοποιητικής χρηματικής εγγυήσεως είχε δοθεί διότι η Επιτροπή αναγνώριζε ότι η προσφεύγουσα αδυνατούσε να καταβάλει το πρόστιμο και διότι καταβάλλονταν προσπλάθειες και από τις δύο πλευρές να καταλήξουν σε συμφωνία για το τι θα μπορούσε να αποτελέσει ικανοποιητική χρηματική εγγύηση. Η

προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπερήμερη ενόψει της αποφάσεώς της να προσφύγει κατά της αποφάσεως επιβολής προστίμου, αν μάλιστα ληφθούν υπόψη η φύση και το περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν καλόπιστα.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2342/2002 (²).

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής της επέτρεψε να πιστευτεί δικαιολογημένα ότι οι τόκοι θα υπολογίζονταν με επιτόκιο 6,04 %.

Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν συμφώνησε σε μια κατάλληλη μορφή χρηματικής εγγυήσεως. Επίσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε ότι θα εφαρμόζονταν το υψηλότερο επιτόκιο κατά την περίοδο των διαπραγματεύσεων.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι δυσανάλογη. Κατά την προσφεύγουσα το επιτόκιο υπερμερίας εφαρμόζεται προς αποτροπή παρελκυστικών μεθόδων και όχι προς κολασμό των καλή τη πίστη διαπραγματεύσεων, τις οποίες ξεκίνησε με τη θέλησή της η Επιτροπή και συνέχιζε με το δικό της ρυθμό.

(¹) 2002/271/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ — Υπόθεση COMP/E-1/36.490 — Ηλεκτρόδια γραφίτη (ΕΕ 2002 L 100, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της εταιρείας ALENIA MARCONI SYSTEMS SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2004

(Υπόθεση T-155/04)

(2004/C 179/23)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρεία ALENIA MARCONI SYSTEMS SpA εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Francesco Sciaudone, άσκησε στις 23 Απριλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διατάξει την Επιτροπή να διαβιβάσει στο Πρωτοδικείο όλα τα έγγραφα που διαθέτουν οι υπηρεσίες της σχετικά με την καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει ή/και τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση,